

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת תרומה

אור

התביעה מכל אדם להיות משכן לשכינה

שמות פרק כה (ח) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכָם: (י) וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמִתִּים וְחָצִי אֲרָכּוֹ וְאִמָּה וְחָצִי רָחְבּוֹ וְאִמָּה
וְחָצִי קֶמְתּוֹ: (יא) וְצִפִּיתְ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ תִּצְפְּנוּ וְעָשִׂיתְ עָלָיו זָרָהָב סָבִיב: (כג) וְעָשִׂיתְ שִׁלְחָן וְכו'. (לא) וְעָשִׂיתְ
מִנְרֶת זָהָב וְכו'. שם פרק כז (א) וְעָשִׂיתְ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְכו'.

שאלות:

א { יש לדקדק בלשון המקרא מדוע בכל כלי המשכן כתוב בלשון יחיד ועשית ואילו במשכן והארון נאמר בלשון רבים
ועשו הלא דבר הוא?

ב { עוד יש לשאול מדוע כתוב ועשית לי משכן ומאידיך ושכנתי בתוכם ולא ושכנתי בתוכו?

ג { עוד יש לשאול מדוע בעצם עם ישראל נצטוו לצפות את הארון אשר בו לוחות הברית מזהב הלא הארון מסמל את שיא
הרוחניות ואילו הזהב הלא הוא סמל הגשמיות?

טעות אנושית:

נקדים לדברנו שכאשר נתבונן בתפיסה הרווחת בעם כי יש צדיקים בכל דור אשר הם ראויים ופרושים מהעולם בסגפנות
גדולה והתנזרות מחיי עולם הזה בתעניות וגלגול שלג ועוסקים בתורת הסוד וכדומה ורק הם ראויים להשראת השכינה,
אולם אדם שאינו מסוגל לאותה סגפנות ופרישות הרי הוא אינו ראוי כלל וכלל להשראת השכינה ואינו אלא אחד מפשוטי
העם, אך תורתנו מלמדת אותנו שכל אדם ואדם ראוי להיות משכן וראוי להשראת השכינה כאשר ידע לקדש את כל מעשיו
ויתקן מידותיו כאשר נבאר, אומנם אדם שהולך בשרירות ליבו ואינו שם לנגד עיניו את רצון השם אלא חיי ופועל כפי
מידותיו הרעות לדוגמה כאשר לצערנו אנחנו רואים בימנו כיצד יש רוע שולט בתקופתנו אשר שמו לנגד עינם להילחם נגד
ראש ממשלת ישראל ביבי נתניהו ולחפש בכוח בשביל שקיבל שוחד סיגרים כדי להפיל השלטון או לנו מאותה בושא
וכלימה איך אנחנו מצטיירים בעיני העולם היתכן שיש כזו שנאה עיוורת בין היהודים העם הנבחר והכל בשם הצדק והיורש
שארין בו אפילו ריח של צדק ורק תאוות השלטון עומדת ומעוותת את עינם לרדת לחייו ולהכפיש את עם ישראל וארץ
ישראל וכי בגלל שקיבל סיגרים אפשר לחשוב שאדם יעשה ויהפוך את המטרה הרי כל בר דעת ישכיל שאדם הפשוט ביותר
לא היה מוכן לעשות בשביל סיגרים איזו הטבה מרחיקת לכת אין זה נובע אלא מרוע המידות הקנאה ותאוות השלטון
וברור שבני אדם כאלה אשר נשלטים בידי יצרם אינם ראויים להיות משכן לשכינה אלא הן כמחריבי המקדש, ולזאת
תפקידו של האדם להכשיר עצמו להיות משכן לשכינה כאשר נבאר.

דברי אליהו הנביא שכל אחד יכול לזכות לרוח הקודש:

עוד נקדים את אשר כתב אליהו הנביא בתנא דבי אליהו רבה (איש שלום) פרשה י ודבורה אשה נביאה וגו' (שופטים ד'
ד'), וכי מה טיבה של דבורה שהיא שפטה את ישראל ומתנבאת עליהם, הלא פנחס בן אלעזר עומד, מעיד אני עלי את
השמים ואת הארץ, בין גוי ובין ישראל בין איש ובין אשה בין עבד בין שפחה הכל לפי מעשה שעושה כך רוח הקודש
שורה עליו.

דברי הגרי"ס שכל אדם חייב עם הכישרונות שלו:

מספרים על ר' נפתלי אמסטרדם ז"ל שאמר פעם לרבו הגאון ר' ישראל מסלנט זצ"ל אילו היו לי מדותיו של רבי, ולבו
הטהור של בעל יסוד ושורש העבודה, וראשו הגאון של בעל השאגת אריה, אזי הייתי יכול לגדול בתורה ויראת שמים,
השיב לו הגאון ר' ישראל נפתלי נפתלי בראש שלך בלב שלך ובמדות שלך דורשים ממך להצליח להשרות את השכינה ולא
באדם אחר.

התביעה על האדם לעת"ל שלא עשה רצון השי"ת:

ולכן מבואר במסכת יומא דף לה ע"ב תנו רבנן: עני, ועשיר, ורשע, באין לדון, לעני אומרים לו: מפני מה לא עסקת בתורה?
אם אומר עני הייתי וטרוד במזונותי אומרים לו כלום עני הייתי יותר מהלל? אמרו עליו על הלל הזקן שבכל יום ויום היה
עושה ומשתכר בטרפיק, חציו היה נותן לשומר בית המדרש, וחציו לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו. פעם אחת לא מצא
להשתכר, ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס. עלה ונתלה וישב על פי ארובה כדי שישמע דברי אלהים חיים מפי שמעיה
ואבטליון. אמרו אותו היום ערב שבת היה, ותקופת טבת היתה, וירד עליו שלג מן השמים. כשעלה עמוד השחר אמר לו
שמעיה לאבטליון אבטליון אחי בכל יום הבית מאיר, והיום אפל, שמא יום המעונן הוא? הציצו עיניהן וראו דמות אדם
בארובה, עלו ומצאו עליו רום שלש אמות שלג. פרקוהו, והרחיצוהו, וסיכוהו, והושיבוהו כנגד המדורה. אמרו ראוי זה
לחלל עליו את השבת. עשיר אומרים לו: מפני מה לא עסקת בתורה? אם אומר עשיר הייתי וטרוד הייתי בנכסי, אומרים
לו כלום עשיר הייתי יותר מרבי אלעזר? אמרו עליו על רבי אלעזר בן חרסום שהניח לו אביו אלף עיירות ביבשה, וכנגדן
אלף ספינות בים, ובכל יום ויום נוטל נאד של קמח על כתיפו ומהלך מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה. פעם אחת
מצאוהו עבדיו ועשו בו אנגריא. אמר להן בבקשה מכם, הניחוני ואלך ללמוד תורה, אמרו לו חיי רבי אלעזר בן חרסום
שארין מניחין אותך, ומימי לא הלך וראה אותך, אלא יושב ועוסק בתורה כל היום וכל הלילה. רשע אומרים לו מפני מה
לא עסקת בתורה? אם אמר נאה הייתי וטרוד ביצרי הייתי, אומרים לו כלום נאה הייתי מיוסף? אמרו עליו על יוסף הצדיק
בכל יום ויום היתה אשת פוטיפר משדלתו בדברים, בגדים שלבשה לו שחרית לא לבשה לו ערבית, בגדים שלבשה לו ערבית
לא לבשה לו שחרית. אמרה לו השמע לי אמר לה לאו. אמרה לו: הריני חובשתך בבית האסורין. אמר לה [תהלים קמז] ה'
מתיר אסורים, הריני כופפת קומתך [תהלים קמז] ה' זקף כפופים, הריני מסמא את עיניך [תהלים קמז] ה' פקח עורים.
נתנה לו אלף ככרי כסף לשמוע אליה לשכב אצלה להיות עמה ולא רצה לשמוע אליה. לשכב אצלה בעולם הזה, להיות עמה

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א

נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד

רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל, ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד

Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

לעולם הבא. נמצא, הלל מחייב את העניים, רבי אלעזר בן חרסום מחייב את העשירים, יוסף מחייב את הרשעים. וביאור הדברים שחז"ל מלמדים אותנו שכל אדם בכל מצב נתבע לעשות כפי יכולתו ולא ירגיע את עצמו בעצת יצרו שאצלו זה קשה והוא אינו מסוגל ולא ראוי לכך, כי התורה לא ניתנה למלאכי השרת בלבד ואם כדבריו הרי שהתורה אינה שייכת לכלל אלא ליחידי סגולה, ולכן בהכרח שחובת כל אדם לעשות כפי יכולתו.

דברי הדגל אפרים כיצד כל אחד עושה משכן בתוכו:

ובזה נבוא לביאור פסוקי הפרשה כתב הנכד של הבעש"ט בספרו דגל מחנה אפרים שמות פרשת כי תשא וז"ל ולחשוב מחשבות לעשות בזה ובכסף ובנחושת ובחרושת אבן למלאות ובחרושת עץ וגו' (לא, ד). דבר זה גלוי וידוע לכל בעלי הדעת כי הכל הולך אחר המחשבה, וידוע מה שמובא בזה"ק (ח"ב רכ"א א) ובתיקונים (הקדמה י"ג א) כי המשכן וכליו הם דוגמת עולמות עליונים וציורא דעובדא דמעשה בראשית וכו' בודאי לא לחנם נכתב מעשה המשכן וכל כליו בתורתנו הקדושה, אלא כדי להורות לנו הדרך האין הוא בכל אדם שיוכל לבנות משכן וכלים להשראת השכינה בקרבו, כי זה היה כל מעשה המשכן כמו שכתוב (שמות כ"ה, ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וכו' לא נאמר אלא בתוכם ממש, וכמו שכתוב בתיקונים (תיקון ו' כ"ב ב) זכאה הוא מאן דעביד ליה דירה נאה בלביה כלים נאים באיברים דיליה וכו' והוא על ידי הזדככות מדותיו הגשמיים בכל פרטיהם ללבנם ולצרפם לעשותם ככסף צרוף וכוהב מזוקק שבעתים וכנחושת קלל וממילא יבטל מזה כל גבהות לבו ויהיה לו דירה נאה בלביה כי בהבטל ממנו כל גבהות לבו אזי יהיה לבו נר דלוק אחרי ה' ותורתו וחכמתו, ויהיה אכילתו ושתייתו מזוכך להיות נקרא זה השולחן אשר לפני ה' (יחזקאל מ"א, כ"ב):

הראת לדעת שרצון התורה ללמדנו שכל אדם מישראל ראוי להיות משכן להשראת השכינה בקרבו והכל תלוי במעשיו וכוונתו בהן, והוא על ידי שכל אשר עושה יהיה כל מטרתו לעשות רצון השם ועל ידי זה הוא מקדש את כל מעשיו והופכן למשכן השכינה ולכן כתבה התורה בלשון ועשו ועשית.

הארון מזהב ללמדנו שגם את הזהב אפשר להפוך לקדוש:

וכן מתרץ ה"בן איש חי" באופן נפלא על מבנה ארון העדות שעליו שורה השכינה, כי בורא עולם יתברך רצה ללמדנו שאת הדבר הגשמי ביותר בעולם הזה אפשר להפוך לשיא הרוחניות אם משכילים להשתמש בו למטרה נעלה ובצורה הנכונה, לפיכך הזהב על אף פי שלפני כן היה דבר חולין מכל מקום נהפך הוא להיות לדבר קדוש, וכמו כן ספר התורה הנכתב על קלף בעוד שאמש היה בסך הכל עור של בהמה בזמן קצר נהפך הוא לדבר קדוש ביותר. ומכאן התשובה לאותם טועים שחושבים שאדם ששומר תורה ומצוות הוא סגור ומסוגר ואסור לו לאכול ולשתות ולא ליהנות בעולם הזה, כאן גילתה לנו התורה בדיוק את ההיפך, אתה יכול לאכול ולשתות וליהנות רק שתכוון לשם שמים שיהיה לך כוח לעבוד את הבורא יתברך יותר, לצערנו רבים הם הטועים ואינם מבינים שדווקא יהודי השומר תורה ומצוות הוא המאושר מכל. לדוגמא נקח את יום השבת הנראה לאדם שאינו שומר תורה ומצוות כאילו מגביל הוא את האדם המקיים אורח חיים דתי ואינו מאפשר לו ליהנות מ"יום חופשי" עם משפחתו. אולם בדיוק הפוך דווקא יום השבת הוא היום שבו האדם יכול להיות אורח חיים מהנה יותר עם אשתו וילדיו והבה נבחן את הדברים כמה שומר תורה ומצוות נהנה ביום שבת, לעומת אלה שלא זכו לשמור השבת שאין להם מה לעשות עם עצמן וכל אחד מבני הבית חי את עצמו ולא מרגישים אחד את השני ביחד. ובזה מובן למה התורה כתבה ועשו ארון ולא ועשית ללמדנו שכל אחד ואחד מישראל מסוגל להיות ארון העדות כאשר כל מעשיו מיועדים לשרת את התורה הקדושה.

מעשה עם החזו"א כל אחד ראוי להיות גדול הדור:

ומסופר על הרב שלמה לורנץ ז"ל אשר שאל את החזו"א מדוע לעשות ישיבות לכל התלמידים הרי ברור לנו שמתוך כל אלף יוצא אחד וכמאמר שלמה בקהלת פרק ז פסוק כח אֲשֶׁר עוֹד בְּקֶשֶׁה נִפְשִׁי וְלֹא מִצָּאֵתִי אָדָם אֶחָד מֵאֶלֶף מִצָּאֵתִי וְאִשָּׁה בְּכָל אֶלֶף לֹא מִצָּאֵתִי: ופרש"י קהלת פרק ז אדם אחד מאלף מצאתי בנוהג שבעולם אלף נכנסים למקרא אין יוצאים מהם להצליח שראויים למשנה אלא מאה, ואותם מאה שנכנסו למשנה אין יוצאים מהם לגמרא אלא עשרה, ואותן עשרה שנכנסין לגמרא אין מצליח מהם אלא אחד להוראה הרי אחד מאלף: וא"כ אולי עדיף שנבחר את התלמידים המיוחדים והכשרוניים ונעשה להם ישיבה מיוחדת ולא נצטרך להוצאות מרובות הקשות מנשא להחזיק אלפי בחורי ישיבה, והשיבו החזו"א כל תלמיד הוא בחזקת ספק גדול הדור כי אין הדבר תלוי רק בכשרונות ואדרבא פעמים רבות אנחנו רואים שמהמוכשרים לא יצא כלום ודווקא אלה שהיה נראה כי אין סיכוי שיצא מהם דבר הצליחו ועשו גדולות ונצורות.

הקדושה נובעת מה"לשמה"

"דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה" וגו' כה-ב פירש"י "ל"י לשמי. למדה כאן התורה לימוד עצום כדי שתחול הקדושה בבנין הבית לא די בזה שהבניה תהיה לשם שמים אלא אף הנתניה צריכה להיות אך ורק לשם שמים ללא שום תערובת פסול רק אז תחול הקדושה בבית.

דברי הגר"א על ביהכ"נ שנבנה בקדושה:

וכן כתוב במאורות הגר"א שאמר הגר"א על בנית בית הכנסת אם היו בונים בית כנסת מתחילה כראוי היינו שאף הקרדום שחוטב העצים היה עושה ישראל במחשבה לשם שמים בכוונה לא היו מתפללים באותו בית הכנסת במחשבה זרה, והוא שאמר רבי חייא לר' חנינא ב"מ פ"ה כדי שלא תשתכח תורה מישראל היה זורע גם הפשתן ועובד הכל לשם שמים לצורך הלימוד כי המחשבה והמעשה דבוקים יחד.

דברי ספר החסידים בזה:

ודברים אלו כבר כתב רבי יהודה החסיד בספר חסידים סימן רמ"ט כי תפילה מתוך סידור שנכתב ע"י אדם רשע אינה מתקבלת, וזה לשונו אחד היה רגיל להתפלל בכילה וחדר מיוחד שהיתה מיוחדת לו בטהרה והיה נענה, אחר זמן היה

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א

נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד

רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל, ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד

Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

מתפלל ולא נענה והיה מתענה ולא הועיל, שאל לחכם אמר לו מתפלל ומתחנן אתה בספר שרשע כתבו, אי"ל אני נתתי לכתוב לפלוני הסופר ושכרתי אותו לכתוב על קלף שלי יפה, השיב לו החכם כשהיה כותב לך לבו מלא טינא ועוולה ואין קטיגור נעשה סניגור לכן אין ראוי שישמע לך בעוד שאתה מתפלל בו עכ"ל. **וכן פסק ר' משה פיינשטיין זצ"ל בשו"ת אגרות משה ח"ב סי' יז** שאין להתפלל בסידור שהודפס בשבת ואפי' שנעשה ע"י פועלים נכרים שזה מאוס לדבר מצוה וכ"ש לתפילה שצריכים לתפילה סניגורים טובים שהקב"ה ישמע את התפילה ואיך יתפלל ע"י דבר שיהיה קטרוג.

מעשה עם הנועם אלימלך:

כתב בספר "שומר אמונים" מאמר אמונה פ"ד מעשה שהיה אצל רבינו הקדוש בעל נועם אלימלך כי היה לו פעם אחת מלמד עם בניו והיה המלמד ירא שמים ולמדן כמובן, כי אם זכה בגורלו להיות נשכר אצל רבינו ר' אלימלך ודאי לא היה איש פשוט, ובני ר' אלימלך לא רצו ללמוד אצלו הגם כי הכה אותם וייסר אותם לא הועיל להם כלום, ובא בתלונה אצל ר' אלימלך איך זאת שבניו לא רוצים ללמוד, התחיל לחקור אחר מהות המלמד ומצא כי הוא ירא שמים ועובד ה' והיה פליאה בעיניו, קרא למלמד אותו מי היה מלמדך בקטנותך והתחיל לחשוב אחד לאחד עד שחקר ומצא כי המלמד שלימד אותו בעודו קטן היה לו ידיעה בספרי החיצונים, אמר לו ר' אלימלך תדע בני כי זה הגורם שבני אינם רוצים ללמוד אצלך כי זה המלמד בידעו ספרי החיצונים ולמד עמך השריש בך בקטנותך חלק ברשעות וטומאה, והגם כי כבר תקנת מעשיך אבל זה השורש הרע של זה המלמד בילדותך לא עקרת עוד ואין הטומאה נדבקת בקדושה, ועל כן אין בני חפצים ללמוד אצלך מגודל קדושתם ולא מרוע לבבם ח"ו. ולכן רשע שכתב איזה ספר הקורא בו מזיק לו בכח הרשעות של זה הרשע והזהירו תלמידי הבעש"ט שלא להסתכל בשום ספר אם לא נודע מי מחברו כי באם אין אמונתו חזקה בה' הגם כי כתב פלפולים נפלאים ודברי תורה ומוסר הוא ח"ו כארס לנפש המסתכל בו וכ"ש בדברי האפיקורסים והמינים או בעלים שלהם אפילו כוונתו רק לראות חדשות על ידי הסתכלות בדבריהם נתחשך כח הנשמה ומזיק לאמונה ח"ו הגם כי אין נרגש תיכף.

מעשה הממחיש עד כמה כוונתו של האדם קובעת:

מסופר על איש תמים ופשוט שהיה בימי האר"י הקדוש ששמע פעם דרשתו של רב עיר בעניין לחם הפנים והתלהב מאוד, בשומעו על חשיבותו של הלחם שהיה בביהמ"ק החליט בתמימותו לאפות שתיים עשרה חלות נאות ומשובחות בכל ערב שבת ולהניחן בביהמ"ק לפני ארון הקודש, כשהביא את החלות ביום שישי לביהמ"ק הניח אותן בשמחה רבה לפני ארון הקודש והתפלל לה' שיקבל את מנחתו השמימה, אחרי שהלך האיש לביתו בא שמש ביהמ"ק וראה את החלות מונחות ואין איש בא לקחתן, לכן החליט ליטלן לביתו, כשבא האיש התמים לתפילת שבת ראה שאין החלות מונחות במקום שהניחן שם מאד על כך בחושבו כי ה' בוודאי קיבל את מנחתו והיא עלתה למרום, משום כך החליט להמשיך במעשהו וגם שבוע לאחר מכן הביא י"ב חלות לביהמ"ק, גם בפעם הזו נטלו השמש, וכך חזר ונישנה המעשה במשך מספר שבועות, באחד מימי שישי נכח רב העיר בביהמ"ק בעת שהאיש הביא את חלותיו והביט בפליאה על מעשהו מה פשר חלות אלו שאתה משאיר כאן שאלו הרב, ענה האיש הפשוט אני מביא את החלות מדי שבוע כתחליף לחם הפנים שהיה בביהמ"ק והן עולות לשמים בעצמן, כעס הרב על בורותו של האיש ואמר לו שלא יתכן כדבר הזה וציווה עליו שלא יעשה יותר כדבר הזה כי יש בו משום חילול הקודש, והאיש הלך לביתו בפחי נפש, האר"י הקדוש אשר ידע מה שאירע קרא אליו את רב העיר וגילה לו כי גזירה נגזרה עליו בשמים משום שמנע האיש הפשוט מלהמשיך במעשהו ואמר לו "צו לביתך כי בן מוות אתה, מיום חורבן ביהמ"ק לא הייתה נחת רוח לפני הקב"ה כמו הנחת שגרמו לו החלות האלו אשר ניתנו בתמימות ובפשטות, הבין הרב כי צדקו דברי האר"י והם עתידים להתקיים והוא ציווה לביתו כאשר אמר לו האר"י ומיד לאחר מכן נפטר לחיי העולם הבא.

חובה הנלמדת מהנ"ל על כל תלמיד:

עלה בידנו עד כמה חייב כל אדם לשאוף ולתבוע מעצמו להיות משכן לשכינה והכל תלוי במעשיו של האדם וכוונתו במעשיו כמאמר אליהו הנביא ולכן כאשר יתכוון בכל מעשיו לעשות רצון השם גם בדברים הגשמיים ביותר הרי הוא מקדשן והופכן לקודש קודשים כמ"ש הבא"ח, ולזאת כאשר אוכל או יושן או הולך למנוחה וכדומה יתכוון במעשיו הכל בשביל לאגור כוח לעשות רצון השי"ת וישתדל כפי כוחו ויכולתו כי אין הקב"ה בא בטרונא על בריותיו להפוך למלאך, אך בכלים שיש לו וביכולות שיש לו חייב כל אחד לעשות את המירב ובזה מגיע להשגות גדולות ונצורות והופך למשכן לשכינה וארון העדות למרות שמצופה זהב מבית ומחוץ בכל זאת הוא משכן התורה והשכינה, ובפרט בדורנו שירדה חולשה לעולם אין הדרך הרצויה להתענות ולהסתגף כי יוצא שכרו בהפסדו, וכבר כתב הראב"ד שבזה שפורש בסוף מאכלו ומשייר מעט ומפסיק לספק את תאוותו גדול מתענית וצום, ויהי רצון שנזכה לקדש מעשה ידנו וכל רצוננו וכוונתנו יהיו לעשות רצון השי"ת ונזכה להיות משכן לשכינה ולתורה הקדושה אנו וזרענו וזרע זרענו עד עולם אמן.

החוחם בברכת שבת שלום ומבורך

בידידות ואהבה

מרדכי מלכא

(Handwritten signature of Mordechai Malka)